

Tiden maa nu være moden til, at den »legaliserede« Krig der staar i stærkest mulig Modsætning til den etiske og intellektuelle Udvikling, Kulturlandene Slægtled efter Slægtled har kæmpet hen imod — skal vige for humane Lovregler til fredelig Afgørelse af mellemfolkelige Stridigheder!

Ingensinde vil Fredsarbejdet være af større Betydning og Nødvendighed end i de nærmest kommende Tider. Drømmen om »en ny Jord, hvor Retfærdighed bor«, maa vi Kvinder søge virkeliggjort for de kommende Slægter.

Vi sender Eder vor søsterlige Hilsen med Ønsket om, at denne for Menneheden beskæmmende Krigstilstand snart maa afløses af Fred og Forlig mellem Nationerne.

Randi Blehr.
Formand.

Rusland.

Her som andetsteds, hvor Krigen lammer det daglige Liv og derigennem bl. a. de sociale Bevægelser, er Arbejdet for Kvindevalgret standset. Men her som andetsteds giver Krigen Kvinderne Lejlighed til at vise, hvad de formaar at udrette paa Omraader, som de hidtil har været udelukket fra.

Naar Krigen er endt vil man minde Kvindernes Indsats i Nationernes Kamp — en Indsats, der bestaar i at bidrage alt, hvad de evner til at holde det

daglige nødvendige Arbejde vedlige; det Arbejde, hvorpaa Nationens Velværd og Trivsel hviler.

Ved Krigens Begyndelse viste det russiske »Røde Kors« en mærkelig Tendens til at udelukke kvindelige Læger fra Arbejdet i Felthospitalerne. Men dette har senere forandret sig. De officielle Bekendtgørelser meddeler nu, at kvindelige Læger ansættes ved »Røde Kors« paa samme økonomiske Betingelser som mandlige. Desuden bliver de kvindelige medicinske Studenter anvendt som Assistenten baade ved Hospitalerne og ved Fronten.

Alexandra Svanowna Konstina, Ejer af et Skibsrederi ved Volgafloden, som ved Krigens Begyndelse skænkede 1 Mill. Rubler til Krigskassen, er død. Hun har testamenteret 12 Mill. Rubler til forskellige godgørende Selskaber. (En Sølvrubel er Kr. 1,98, en Papirruble Kr. 1,25).

Kvinder har i stort Omfang erstattet de indkaldte Mænd i alle Petrograds Trykkerier. Men de betales kun med 20 til 25 Rubler pr. Maaned, medens Mændene fik 36 til 40 Rubler for det samme Arbejde.

I Metal- og Kleinsmedefaget, hvor der arbejdes under stor Travlhed efter

Krigens Udbrud, er der flere kvindelige end mandlige Arbejdere. Hvor det gælder specielle Bestillinger og Overarbejde lønnes Kvinder lige med Mænd.

I Moskva blev en Mængde Droskekuske indkaldt, og deres Hustruer iførte sig straks Mandens Uniform, der bestaar i en Kappe og Hue, og mødte hos Vognejerne. Den første Kvinde, der vovede sig ud paa Gaden som Droskekusk, blev øjeblikkelig arresteret af en Politibetjent. Men da hun i Retten afgav Forklaring om, at hun havde gjort det for at forsørge sine Børn, gav Politidirektøren Tilladelse til, at alle Droskekuskes Hustruer indtager den Plads, deres Mænd har forladt.

Forbudet mod Kvinders Natarbejde i Fabrikker er foreløbig ophævet paa Grund af Regeringens store Bestillinger, der maa udføres hurtigst muligt.

Kvindelig Statseembedsmand.

I Januar blev cand. mag. Clara Black udnævnt til Arbejdsløshedsinspektør.

Embedet bestaar i at føre Tilsyn med alle de af Staten anerkendte Arbejdsløshedskasser, der har godt 130,000 Medlemmer.

— — —
Mll. Marcelle Semmer er bleven saaret og har modtaget den franske Æreslegions Kors for Tapperhed og Udholdenhed under Fjendens Besættelse af Landsbyen l'Ecusier.

— — —
Søster Frieda Gessert har modtaget Jernkorset fra den tyske Kronprins.

— — —
Undervisningsministeriet har modtaget Beretning om, at Lærerinde Md. Fiquémont har udvist »modig Opførsel«. Efter sin Mands Indkaldelse blev hun i hans Sted valgt til Kæmner i Byen X kort før Fjenden bombarderede og besatte den i Dagene fra 4. til 12. Septbr. Md. Fiquémont blev paa sin

Post, mens Indbyggerne flygtede, til Trods for at en Bombe eksploderede i hendes eget Soveværelse! Derefter blev hun ansat som Assistent for Borgmesteren, der er gammel og syg.

— — —
En ung russisk Pige paa 17 Aar har i Mandsdragt gjort Tjeneste i Hæren og er bleven dekoreret med Sct. Georgs Korset. Under en Træfning blev hendes Sidekammerat saaret og Russerne maatte trække sig tilbage. Efter Mørkets Frembrud red hun sammen med en Officer ud til Valpladsen for at finde den saarede, som blev anbragt over de ridendes Sadler. Paa Tilbagevejen blev de forfulgt af Fjenden og den unge Piges Hest blev ramt af en

Riffelkugle og lammet. I Stedet for at overgive sig vendte hun Ansigtet mod Forfølgerne og skød. En Afdeling Kosakker ankom i sidste Øjeblik og frelst hende. Senere blev hun saaret, da hun var ude paa Recognosering sammen med en Del andre Soldater.

— — —
Md. Schlumberger, Leder af den franske Valgretsbevægelse, skriver: ... Da jeg besøgte en Skole, spurgte jeg Lærerinden, hvor hun havde tilbragt sin Ferie. Hun svarede stilfærdig: »Jeg var ved et Ambulancekorps og passede Tyfuspatienterne«.